

Til § 79

Bestemmelsen fastsætter en klagefrist på 4 uger fra den dag, afgørelsen eller beslutningen er meddelt. Er afgørelsen eller beslutningen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen uanset tidspunktet for individuel underretning.

Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 93, der blev indsat ved lov nr. 358 af 6. juni 1991.

Til § 80

Det foreslås i stk. 1, at klage over påbud eller forbud samt klage over afgørelser efter § 50 og § 51, som udgangspunkt har opsættende virkning. I medfør af bestemmelsen kan Miljøklagenævnet ændre udgangspunktet og beslutte, at klagen ikke skal have opsættende virkning.

Til stk. 2

Hvis førsteinstansen efter lovforslagets § 59 har truffet afgørelse om, at et påbud eller forbud skal efterkommes straks, så er udgangspunktet efter stk. 2, at klage ikke har opsættende virkning. I medfør af bestemmelsen kan Miljøklagenævnet ændre udgangspunktet. Der henvises til bemærkningerne til § 58 og § 59.

Til stk. 3

Efter lovforslagets § 59, stk. 2, kan det, når særlige grunde taler for det, af førsteinstansen bestemmes, at klager over påbud eller forbud ikke skal have opsættende virkning. Der henvises til bemærkningerne til § 59, stk. 2. Miljøklagenævnet kan ændre førsteinstansens beslutning.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 95, stk. 1, 2 og 4. Miljøbeskyttelseslovens § 95, stk. 1 og 2, blev indsat ved lov nr. 358 af 6. juni 1991 og stk. 4 blev indsat ved lov nr. 1373 af 20. december 2004. Miljøbeskyttelseslovens § 95 er senest ændret ved lov nr. 569 af 24. juni 2005.

*Til § 81**Til stk. 1*

Det foreslås i stk. 1, at klage over en tilladelse, godkendelse eller dispensation, som udgangspunkt, ikke har opsættende virkning. Udgangspunktet om ikke opsættende virkning i § 81, stk. 1, og undtagelsen i § 82, kan dog efter de nævnte bestemmelser ændres af Miljøklagenævnet.

Til stk. 2

Uanset udgangspunktet om ikke opsættende virkning ved en klage over en tilladelse, godkendelse eller dispensation efter § 81, stk. 1, så er Miljøklagenævnet i medfør af stk. 2 stillet frit med hensyn til at ændre eller ophæve den påklagede tilladelse, godkendelse eller dispensation.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 96, stk. 1, 1. pkt. og stk. 2, der blev indsat ved lov nr. 358 af 6. juni 1991. Bestemmelsen er ved lov nr. 569 af 24. juni 2005 tilpasset det efter 1. januar 2007 gældende klagesystem.

Til stk. 3

Dog er udgangspunktet fraveget ved klage over en tilladelse eller godkendelse med vilkår, jf. lovforslagets § 81, stk. 3.

Lovforslaget løfter, for så vidt angår husdyrbrug, reglerne om landzonetilladelse i planloven over i denne lov. Bestemmelsen i § 81, stk. 3, overfører i overensstemmelse hermed planlovens udgangspunkt, hvorefter en landzonetilladelse ikke må udnyttes før efter klagefristens udløb, samt at en klage har opsættende virkning. I medfør af bestemmelsen kan Miljøklagenævnet dog ændre en klages opsættende virkning.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til bestemmelsen i planlovens § 60, stk. 4, der omhandler tilladelser efter planlovens § 35, stk. 1. Forslaget i stk. 3 er dog tilpasset således, at det omhandler tilladelser eller godkendelser med vilkår.

Til § 82

En klage over en tilladelse, godkendelse eller dispensation har som udgangspunkt ikke opsættende virkning, jf. lovforslagets § 81, stk. 1. § 82 giver miljøministeren bemyndigelse til, at fastsætte regler om, at visse godkendelse og tilladelser ikke må udnyttes inden for klagefristen, og at en klage skal have opsættende virkning.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 96, stk. 1, 2. pkt., der blev indsat ved lov nr. 358 af 6. juni 1991.

Til § 83

Bestemmelsen skal sikre, at den, der har modtaget en tilladelse, hurtigst muligt underrettes om en indgivet klage.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i planlovens § 60, stk. 5, 2. pkt., hvor den blev indsat ved lov nr. 383 af 6. juni 2002.